

Received: 2021/10/6

Accepted: 2021/12/1

How to cite:

Aghafathi A, Sarshin A, Rahimi AR, Alijani E. The effect of Cold-Water Immersion on blood lactate levels and functional indicators after the repetitive sessions of simulated competition. EBNEsina 2022;24(2):17-27.

DOI: 10.22034/24.2.17

Original Article

The effect of Cold-Water Immersion on blood lactate levels and functional indicators after the repetitive sessions of simulated competition

Ameneh Aghafathi¹, Amir Sarshin^{2✉}, Alireza Rahimi², Eidi Alijani³

Abstract

Background and aims: Cold-water immersion (CWI) is a favorite method for athletes to accelerate the recovery process. The aim of this study was to investigate the effect of CWI on blood lactate levels and functional indicators after the repetitive sessions of simulated competition.

Methods: In this quasi-experimental study, 12 male taekwondo practitioners of Karaj city by available sampling were selected. They were randomly divided into CWI group and control group (inactive recovery). Subjects performed three simulated taekwondo competitions at one-hour intervals. CWI was performed by local immersion of feet in cold water at 11°C for 11 minutes. Blood lactate levels, fatigue index, heart rate and successful leg kicks were measured. Data were analyzed using analysis of variance using repeated measures factor analysis of variance, dependent t-test, and Bonferroni post hoc test at $p<0.05$.

Results: The results showed that the simulated competition led to significant increase in blood lactate, fatigue index, heart rate, and decreased successful leg kicks ($p<0.001$). CWI in all stages of the study was associated with decreased blood lactate, fatigue index, heart rate, and increased successful leg kicks compared to the control group ($p<0.001$).

Conclusion: According to the results, it seems that CWI during repetitive competitions can help reduce fatigue and improve performance in taekwondo players.

Keywords: Sport, Fatigue, Immersion

1. PhD Student, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

2. Assistant professor, Department of Exercise Physiology, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

3. Professor, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

✉ Corresponding Author:

Amir Sarshin

Address: Department of Exercise Physiology, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

Tel: +98 (21) 33456645

E-mail: Amsarshin@gmail.com

مقاله تحقیقی

تأثیر غوطه‌وری در آب سرد بر میزان لاكتات خون و شاخص‌های عملکردی متعاقب و هله‌های تکراری رقابت شبیه‌سازی شده

آمنه آفتخی^۱، امیر سرشین^{۲*}، علیرضا رحیمی^۳، عیدی علیجانی^۳

چکیده

زمینه و اهداف: غوطه‌وری در آب سرد یک روش مورد علاقه ورزشکاران در جهت تسريع در روند ریکاوری است. هدف این پژوهش تعیین تأثیر غوطه‌وری در آب سرد بر میزان لاكتات خون و شاخص‌های عملکردی متعاقب و هله‌های تکراری رقابت شبیه‌سازی شده بود.

روش بررسی: در این تحقیق نیمه تجربی، ۱۲ تکواندوکار مرد شهرستان کرج به صورت در دسترس انتخاب و به طور تصادفی به دو گروه غوطه‌وری در آب سرد و گروه کنترل (ریکاوری غیرفعال) تقسیم شدند. آزمودنی‌ها در فواصل زمانی یک ساعت، سه مسابقه شبیه‌سازی شده تکواندو را انجام دادند. غوطه‌وری در آب سرد به صورت غوطه‌وری موضعی پاها در آب سرد با دمای ۱۱ درجه سانتی‌گراد و به مدت ۱۱ دقیقه، انجام شد. میزان لاكتات خون، شاخص خستگی، ضربان قلب و ضربات موفق پا اندازه‌گیری شد. داده‌ها با استفاده از آزمون تحلیل واریانس عاملی با اندازه‌گیری‌های مکرر، آزمون تی وابسته و آزمون تعقیبی بونفرونی در سطح معنی‌داری $p < 0.05$ تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که رقابت شبیه‌سازی شده منجر به افزایش معنی‌دار میزان لاكتات خون، شاخص خستگی، ضربان قلب و کاهش ضربات موفق پا شد ($p < 0.001$). غوطه‌وری در آب سرد در کل مراحل پژوهش با کاهش لاكتات خون، شاخص خستگی، ضربان قلب و افزایش ضربات موفق نسبت به گروه کنترل همراه بود ($p < 0.001$).

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج، به نظر می‌رسد که غوطه‌وری در آب سرد طی و هله‌های مسابقات تکراری می‌تواند به کاهش خستگی و بهبود عملکرد در تکواندوکاران کمک کند.

کلمات کلیدی: ورزش، خستگی، غوطه‌وری

(سال بیست و چهارم، شماره دوم، تابستان ۱۴۰۱، مسلسل ۷۹)
تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۷/۱۴
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۹/۲۸

فصلنامه علمی پژوهشی ابن‌سینا / اداره بهداشت، امداد و درمان نهاد
کرج، ایران

۱. دانشجوی دکتری، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی،

کرج، ایران

۲. استادیار، دانشکده تربیت بدنی، گروه فیزیولوژی ورزشی،

واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

۳. استاد، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

مؤلف مسئول: امیر سرشین

آدرس: دانشکده تربیت بدنی، گروه فیزیولوژی ورزشی،

واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

تلفن: +۹۸ (۰۲۶) ۳۳۴۵۶۴۵

E-mail: Amsarshin@gmail.com

مقدمه

وجود دارد. غوطه‌وری در آب سرد (CWI)^۱ یک روش مورد علاقه ورزشکاران در جهت تسريع در روند ریکاوری است [۸]. بازیابی بعد از ورزش در تمرينات قدرتی از اين طریق می‌تواند باعث کاهش درد و التهاب و آسیب‌های عضلانی شود [۱۱]. همچنین گزارش شده است که CWI تأثیری مطلوب بر ریکاوری و عملکرد داشته است، دمای بافت و جریان خون را کاهش داده و با بهبود فشار خون و تغییرات متعاقب آن در سیستم عصبی مرکزی و کاهش فشار قلبی عروقی، از بین بردن و کاهش فراوردهای متابولیک انباسته شده در عضله، می‌تواند عملکرد ورزشی را بهبود دهد [۹]. متغیرهای دما و زمان برای غوطه‌وری متفاوت است و تاکنون زمان‌های ۱۰، ۱۱، ۱۴، ۱۵، ۲۳، ۲۶، ۳۰ دقیقه، بیشترین زمان‌های مورد اندازه‌گیری بوده‌اند. زمان CWI نیز متفاوت است. طبق جدیدترین مطالعه‌ای که انجام شده دمای ۱۱ درجه سانتی‌گراد با زمان ۱۱ دقیقه غوطه‌وری و ۱۵ درجه سانتی‌گراد با ۱۵ دقیقه غوطه‌وری بهترین نتایج در ریکاوری را داشته‌اند [۱۰]. برخی تحقیقات نیز نشان داده‌اند که CWI بر شاخص‌های خستگی و عملکرد تأثیر ندارد [۱۲-۱۴].

هدف بسیاری از تکنیک‌های مختلف ریکاوری، محدود کردن خستگی و یا بهبود عملکرد است با این حال، همان طور که ذکر شد، نتایج پژوهش‌ها در این زمینه متناقض است. مسابقات تکواندو می‌تواند به حداقل عملکردهای مکرر در همان روز نیاز داشته باشد و برخی از ریکاوری‌ها بین رویدادها به مدت کوتاه انجام می‌شود. بنابراین ریکاوری برای این ورزشکاران از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار است، زیرا آنها تلاش می‌کنند تا بازگشت به عملکرد اولیه را برای تلاش‌های بعدی تسريع کنند. از آنجایی که در تکواندو در طول یک روز چندین مسابقه متوالی توسط ورزشکار انجام می‌شود و آب سرد از طریق عملکردهای عصبی بهبود روزانه را باعث می‌شود، شاید بتوان از این روش برای کاهش خستگی و بهبود عملکرد

متخصصان و کارشناسان ورزشی در پی بهره‌گیری از یافته‌های علمی برای آماده ساختن هرچه بهتر ورزشکاران حرفة‌ای خود هستند تا آنان در رقابت‌های دشوار ملی، جهانی و المپیک به موفقیت دست یابند. ماهیت تکواندو مبتنی بر فعالیت‌های انفجاری، قدرتی و سرعتی است اما فاکتورهای دیگر مانند توان، سرعت عکس‌العمل مناسب و قدرت عضلانی نیز در آن از اهمیت بالایی برخوردار است. این ورزش رزمی به صورت انفرادی انجام می‌شود [۱]. عوامل عملکردی و بیوشیمیایی زیادی می‌توانند در موفقیت ورزشکاران رشته تکواندو مؤثر باشند [۲]. آسیب‌های عضلانی نیز می‌توانند عملکرد را تحت تأثیر قرار دهند. در جریان مسابقه تکواندو، ضربات موفق به تن و صورت منتج به کسب امتیاز بیشتر می‌شوند. بنابراین، یک مسابقه تکواندو می‌تواند به دلیل تلاش بدنه باعث خستگی و آسیب عضلانی قابل توجهی شود [۳-۵]. لاکتات با جداشدن یون هیدروژن از اسید لاکتیک ایجاد می‌شود. این یون نتیجه مسیر بی‌هوایی (گلیکولیزی) در بافت‌های مختلف مانند عضلات اسکلتی، گلیوکریز و سایر بافت‌ها است و در اثر تبدیل گلوکز به لاکتات در برخی از بافت‌ها از جمله بافت چربی تولید می‌شود [۶]. در عضلانی، آسیب عضلانی، اختلال در عملکرد عضلات و افزایش التهاب‌های وارد بر عضلات بعد از تمرين می‌تواند اجراء بهینه را کاهش دهد و خستگی ایجاد کند که در این شرایط پیام‌های عصبی ارسال شده از CNS به عضله دچار اختلال می‌شود [۷]. مطالعات نشان می‌دهند که تکنیک‌های ریکاوری می‌توانند به کاهش آسیب‌های عضلانی کمک کنند [۸-۱۰].

ریکاوری ورزشی به معنای برگشت به حالت اولیه، بازیابی منابع تخلیه شده، کاهش خستگی و آسیب‌های وارد به عضله متعاقب یک تمرين ورزشی در جهت بهبود عملکرد برای ورزشکاران تعریف می‌شود. روش‌های مختلفی برای ریکاوری

1. Cold-Water Immersion

(ریکاوری غیرفعال) (شش نفر) تقسیم شدند. پس از آشناسازی با روند اجرای پروتکل، آزمودنی‌ها پروتکل پژوهش را در چند بخش انجام دادند. ابتدا آزمودنی‌ها به مدت ۱۵ دقیقه، فرایند گرم کردن را انجام دادند. به این صورت که با دویندن آرام و حرکات کششی و در ادامه با اجرای ضربه آپچاگی در دو سنت ۲۰ تکراری با هر دو پا و سپس سه سنت ۲۰ تکراری ضربه پاندال تی‌چاگی، بدن خود را گرم نمودند. آزمودنی‌ها پس از این مرحله، پنج دقیقه ریکاوری داشتند تا برای مسابقه شبیه‌سازی شده نخست آماده شوند. آزمودنی‌ها در زمان مسابقه به صورت کاملاً تصادفی در مقابل حریف هموزن خود به مبارزه می‌پرداختند. در این مرحله در زمان پیش از مسابقه، پس از مسابقه، بازگشت به حالت اولیه پایه و غوطه‌وری پس از مسابقه، ارزیابی شاخص‌های عملکردی و خون‌گیری برای سنجش میزان لاكتات خون در دو گروه انجام شد. در مرحله دوم پژوهش که به فاصله یک ساعت از مرحله اول آغاز شد، آزمودنی‌ها در فواصل زمانی یک ساعت، سه مسابقه شبیه‌سازی شده تکواندو را انجام دادند. در غوطه‌وری پس از مسابقه دوم، پیش از مسابقه سوم (ماندگاری اثر غوطه‌وری)، غوطه‌وری پس از مسابقه سوم، پیش از مسابقه چهارم (ماندگاری اثر غوطه‌وری)، غوطه‌وری پس از مسابقه چهارم خون‌گیری برای ارزیابی میزان لاكتات خون انجام شد.

مسابقه شبیه‌سازی شده

در مسابقه شبیه‌سازی شده تکواندو، آزمودنی‌ها به سبک مسابقات المپیک در طبقه‌بندی وزنی خود قرار می‌گرفتند. سپس به صورت تصادفی ساده در مقابل یکی از ورزشکاران گروه وزنی خود به مبارزه می‌پرداختند. مسابقات شبیه‌سازی شده با حضور داور و تجهیزات کامل شامل کلاه ایمنی، محافظ دهان، محافظ تن (هوگو) محافظ ساعد، محافظ کشاله، و محافظ ساق بر روی پا انجام می‌شد. از آنجایی که آزمودنی‌ها در فصل مسابقه نبودند، مسابقه شبیه‌سازی شده را دو نفره و به صورت مسابقه رسمی به جای استفاده از میت، اجرا می‌کردند.

در بین مسابقات متوالی استفاده کرد بنابراین تحقیق حاضر قصد دارد به بررسی تأثیر CWI بر میزان لاكتات خون و شاخص‌های عملکردی متعاقب و هلله‌های تکراری رقابت شبیه‌سازی شده پردازد.

روش بروزی

پژوهش حاضر از نظر هدف جزء پژوهش‌های کاربردی و از نظر جمع‌آوری اطلاعات از نوع پژوهش‌های نیمه‌تجربی است. جامعه آماری پژوهش حاضر، تکواندوکاران مرد شهرستان کرج بود که از بین آنها تعداد ۱۲ نفر (میانگین قد، وزن و شاخص توده بدنش به ترتیب برابر 176 ± 0.6 متر، 59 ± 4 کیلوگرم و 19.2 ± 2 Kg/m²)، رده سنی ۱۷ تا ۱۹ سال و سابقه تمرینی بین ۸ تا ۱۰ سال) به صورت در دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند. حجم نمونه با در نظر گرفتن $\alpha = 0.05$ و $\beta = 0.80$ با استفاده از فرمول زیر با رعایت توان 0.80 % و سطح منحنی داری 0.5% و با فرض ناهمگونی واریانس (منجر به حجم نمونه بالاتر نسبت به وضعیت همگنی واریانس می‌شود) و با فرض آن که مقدار استاندارد شده اندازه اثر $\Delta = 0.75$ و همچنین نسبت واریانس‌های دو گروه برابر $Z = 1/5$ و یکسان در نظر گرفتن تعداد اعضای گروه شاهد و مورد ($\Phi = 1$)، محاسبه شد. در این فرمول α (خطای نوع اول برابر با 0.05) و β (خطای نوع دوم برابر با 0.02) است:

$$\frac{(\sigma_1^2 + \sigma_2^2)(Z\alpha/2 + Z\beta)^2}{\Delta^2}$$

پس از تکمیل فرم رضایت‌نامه کتبی، پرسشنامه سلامت‌بدنی برای تمامی آزمودنی‌ها تکمیل شد. آزمودنی‌ها سابقه بیماری خاص یا مصرف مکمل و داروی خاصی نداشته و در طول دوره تحقیق در هیچ مسابقه رسمی یا غیررسمی شرکت نداشته‌اند. همچنین هنگام اجرای پژوهش از شیوه‌های دهیدراسيون مانند محدودیت غذایی استفاده نمی‌کردند و در وضعیت بیش تمرینی نیز نبودند. در ادامه، آزمودنی‌ها به صورت تصادفی به دو گروه غوطه‌وری (شش نفر) و گروه کنترل

اندازه‌گیری میزان لاكتات خون از کیت شرکت بایرکس فارس استفاده شد. اندازه‌گیری‌ها با استفاده از دستگاه بیوشیمی BS200 با دقت اندازه‌گیری ۱٪ میکرولیتر (ساخت کشور آلمان) و به روش فوتومتریک انجام شد. همچنین از هوگو الکتروکی با سنسورهای قوی جهت ثبت ضربات موفق در دو رنگ هوگو آبی و هوگو قرمز استفاده شد.

با استفاده از ضربان سنج در حین اجرای ستها، ضربان قلب سنجیده می‌شد. از طرفی پس از پایان هر سرت، میزان درک تلاش (RPE)^۲ بر اساس مقیاس ۱۰ درجه‌ای گرفته شد که در آن، مقیاس شماره صفر به عنوان تلاش خیلی سبک و مقیاس شماره ۱۰ به عنوان تلاش خیلی خیلی سخت در نظر گرفته شد [۱۶].

ملاحظات اخلاقی

تحقیق حاضر بر اساس رعایت اصول اخلاقی انجام شد و تمامی مراحل تحقیق توسط کمیته اخلاق دانشگاه به تصویب رسید. از کلیه آزمودنی‌ها رضایت‌نامه کتبی شرکت در مطالعه گرفته شد.

تجزیه و تحلیل آماری

برای اطمینان از نرمال بودن توزیع متغیرها، از آزمون شاپیرو ویلک استفاده شد. بعد از این که نرمال بودن توزیع داده‌ها مشخص گردید، برای مقایسه متغیرهای تحقیق از آزمون تحلیل واریانس دو عاملی ۸×۲ (گروه×مرحله) با اندازه‌گیری‌های مکرر، آزمون تی وابسته و آزمون تعییبی Bonferroni استفاده شد. سطح معنی‌داری در همه موارد $p \leq 0.05$ در نظر گرفته شد. کلیه عملیات آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۶ به اجرا درآمد.

یافته‌ها

نتایج آزمون تی وابسته نشان داد که آزمون شبیه‌سازی

برای تحلیل و بررسی بهتر و سنجش شاخص‌های عملکردی از تمامی مسابقات فیلم‌برداری شد. مسابقه شبیه‌سازی شده به گونه‌ای بود که آزمودنی‌ها ضربات باندال چاگی^۱ را با پای چپ و راست (به طور متناوب) با حداکثر توان اجرا می‌کردند. هر سرت معادل دو دقیقه انجام شد و از آنجایی که مسابقه تکواندو حداقل سه سرت دو دقیقه‌ای است، این تست در سه مرحله تکرار شد. بین سرتهای ۱۰ ثانیه رقص پا انجام می‌دادند که البته با توجه به ضربه حریف ممکن بود بیشتر یا کمتر شود. همچنین تشویق کلامی در حین اجرا برای ایجاد انگیزه به آزمودنی‌ها داده شد.

غوطه‌وری در آب سرد

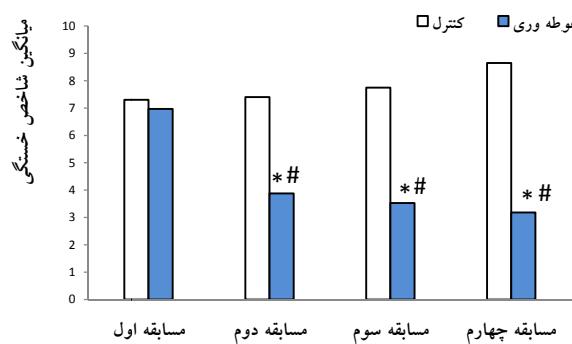
نحوه CWI به صورت غوطه‌وری موضعی پاها در آب سرد با دمای ۱۱ درجه سانتی‌گراد و به مدت ۱۱ دقیقه، انجام شد. آزمودنی‌ها در وضعیت نشسته بر روی صندلی، پاهای خود را در داخل مخزن آب سرد قرار می‌دادند. پاهای آزمودنی‌ها تا بالای ساق پا (زیر زانو) در داخل آب سرد قرار می‌گرفت. دمای آب توسط دما‌سنج کنترل می‌شد. پاهای در داخل مخزن آب باید به صورت کاملاً راحت قرار گرفته می‌شد که با توجه به زمان ۱۱ دقیقه، خستگی در پاهای شکل نگیرد. گروه کنترل در این مدت، ریکاوری غیرفعال داشتند و هیچ گونه فعالیتی انجام نمی‌دادند [۱۵].

نمونه‌گیری خونی و ارزیابی شاخص‌های عملکردی

نمونه‌گیری خونی از آزمودنی‌ها در شرایط استراحتی و در حالت نشسته به مقدار پنج سی‌سی از ورید آنتی‌کوییتال توسط کارشناس علوم آزمایشگاهی گرفته شد. نمونه‌ها پس از نمونه‌گیری به آزمایشگاه منتقل و در لوله‌های حاوی ماده EDTA ریخته شد تا از انعقاد خون جلوگیری شود. سپس نمونه‌های خونی با سرعت ۳۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۰ تا ۱۵ دقیقه سانتریفیوژ گردید و سرم جدا شد. برای

2. Rating of perceived exertion

1. Bandal chagi (dichotomy kick)

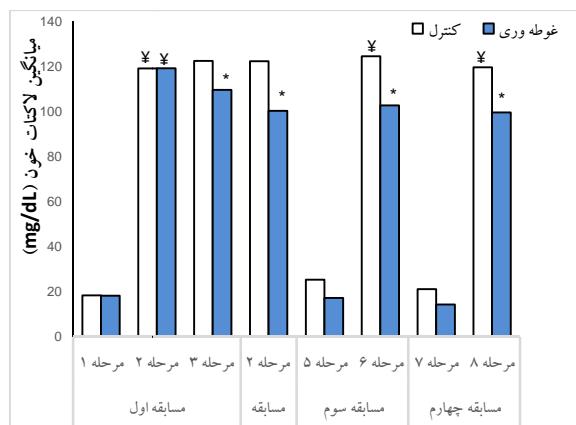

نمودار ۲- میانگین شاخص خستگی در گروه‌های تحقیق در مراحل مختلف

* تفاوت معنی دار نسبت به گروه کنترل.

تفاوت معنی دار نسبت به گروه تجربی مسابقه قبل ($p < 0.05$).

مسابقه تکواندو معنی دار بود. همچنین نتایج آزمون تعییی نشان داد بین شاخص خستگی بعد از مسابقه اول گروه CWI و کنترل تفاوت معنی داری وجود ندارد (0.21 ± 0.02). مسابقه تکواندو معنی دار بود. همچنین نتایج آزمون تعییی نشان داد بین شاخص خستگی بعد از مسابقه اول منجر به کاهش CWI، $CI[-3/7, -3/7]$ بعد از مسابقه اول منجر به کاهش CWI، $CI[-3/3, -3/3]$. بعد از مسابقه دوم شد. مسابقه سوم شد. مسابقه چهارم شد. مسابقه سوم منجر به کاهش معنی دار شاخص خستگی در مسابقه چهارم شد. مسابقه چهارم شد. مسابقه سوم منجر به کاهش معنی دار شاخص خستگی در مسابقه چهارم شد. نتایج نشان داد که اثر اصلی زمان ($F(1, 85) = 0.001$, $p < 0.001$) و تعامل گروه و زمان بر ضربان قلب بعد از مسابقه تکواندو معنی دار بود ($F(1, 93) = 0.001$, $p < 0.001$). همچنین نتایج آزمون تعییی نشان داد بین ضربان قلب بعد از مسابقه اول گروه CWI و کنترل تفاوت معنی داری وجود ندارد (-0.06 ± 0.05). مسابقه دوم منجر به کاهش معنی دار میزان لاكتات خون شد. مسابقه سوم منجر به کاهش معنی دار ضربان قلب مسابقه سوم شد. مسابقه چهارم منجر به کاهش معنی دار ضربان قلب مسابقه

نمودار ۱- میانگین لاكتات خون در گروه‌های تحقیق در هشت مرحله

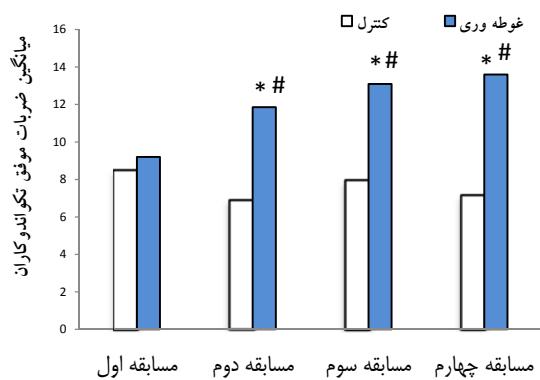
مرحله ۱ (قبل از مسابقه اول); مرحله ۲ (پلافلسله بعد از مسابقه اول); مرحله ۳ (غوطه‌وری در آب سرد بعد از مسابقه اول); مرحله ۴ (غوطه‌وری در آب سرد بعد از مسابقه دوم); مرحله ۵ (قبل از مسابقه سوم); مرحله ۶ (غوطه‌وری در آب سرد بعد از مسابقه سوم); مرحله ۷ (قبل از مسابقه چهارم); مرحله ۸ (غوطه‌وری در آب سرد بعد از مسابقه چهارم).

* تفاوت معنی دار نسبت به مرحله ۱ و ۵.

† تفاوت معنی دار نسبت به مرحله ۱.

تکواندو منجر به افزایش معنی دار لاكتات خون در هر دو گروه شد ($p < 0.001$).

نتایج آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر نشان داد که اثر اصلی زمان ($F(1, 99) = 0.001$, $p < 0.001$) و تعامل گروه و زمان ($F(7, 70) = 0.92$, $p < 0.001$) و تعامل گروه و زمان ($F(1, 39) = 0.21$, $p < 0.001$) و تعامل گروه و زمان ($F(7, 70) = 0.29$, $p < 0.001$) بر میزان لاكتات خون بعد از مسابقه تکواندو معنی دار بود. همچنین نتایج آزمون تعییی بونفرونی با فواصل اطمینان بوت استراپینگ نشان داد بعد از مسابقه اول منجر به کاهش معنی دار میزان لاكتات خون شد (-0.08 ± 0.08). BCa 95% CI [-0.20, -0.72]. BCa 95% CI [-0.08, 0.20]. بعد از مسابقه دوم منجر به کاهش معنی دار میزان لاكتات خون شد (-0.06 ± 0.06). BCa 95% CI [-0.26, 0.14]. BCa 95% CI [-0.29, 0.14]. بعد از مسابقه سوم منجر به کاهش معنی دار میزان لاكتات خون شد (-0.06 ± 0.06). BCa 95% CI [-0.25, 0.13]. BCa 95% CI [-0.25, 0.13]. نتایج نشان داد که اثر اصلی زمان ($F(1, 90) = 0.001$, $p < 0.001$) و تعامل گروه و زمان ($F(3, 90) = 0.99$, $p < 0.001$) و تعامل گروه و زمان ($F(1, 95) = 0.95$, $p < 0.001$) بر شاخص خستگی بعد از

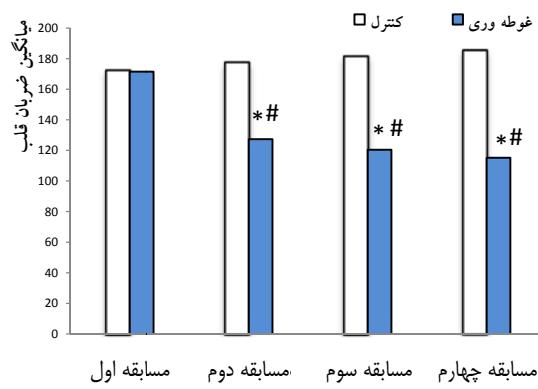

نمودار ۴- میانگین ضربات موفق در گروههای تحقیق در مراحل مختلف

* تفاوت معنی دار نسبت به گروه کنترل.

تفاوت معنی دار نسبت به گروه تجربی مسابقه قبل ($p \leq 0.05$).

ضریان قلب و افزایش ضربات موفق نسبت به گروه کنترل همراه بود. CWI زمان رسیدن به واماندگی^۱ را طولانی تر می کند و سطح لاکتات را کاهش می دهد [۱۷]؛ همچنین نشان داده شده است که روش CWI (۵ درجه سانتی گراد به مدت ۱۵ دقیقه) پس از تمرین با شدت بالا سطوح لاکتات را سریعتر بازیابی می کند [۱۸]. این نتایج با یافته های مطالعه ما که نشان می دهد با ادامه فرایند تحقیق، تفاوت سطوح لاکتات بین دو گروه بیشتر شده است، به گونه ای که در پایان مرحله چهارم، کاهش معنی دار میزان لاکتات خون بین دو گروه به بیشترین مقدار رسیده است، همخوان است. روش CWI با افزایش بازگشت وریدی، سبب تسريع برداشت مواد زائد مانند اسید لاکتیک می شود. همچنین، CWI سبب می شود که مغز با افزایش فعالیت پمپ عضلانی، جریان خون به عضلات را افزایش داده و از این طریق به برداشت اسید لاکتیک، سرعت می بخشد با این حال، ادامزیک و همکاران در مطالعه ای به منظور بررسی اثربخشی ماساژ یخ و CWI بر دمای بافت و مزایای بالقوه برای جلوگیری از DOMS^۲ پس از اعمال روش انتخابی برای حمایت از ریکاوری، سطح لاکتات در گروه ماساژ یخ و CWI کاهش یافت با این حال کاهش غلظت لاکتات در گروه ریکاوری غیرفعال به طور معنی داری کمتر از گروههای دیگر بود [۱۹]. فشار هیدرواستاتیک باعث جابجایی مایع بدن

نمودار ۳- میانگین ضربان قلب در گروههای تحقیق در مراحل مختلف

* تفاوت معنی دار نسبت به گروه کنترل.

تفاوت معنی دار نسبت به گروه تجربی مسابقه قبل ($p \leq 0.05$).

چهارم شد ($p=0.001$, BCa 95% CI [-۷۹/۹، -۷۵/۰] [۰/۰۶]). (نمودار ۳).

نتایج نشان داد که اثر اصلی زمان ($F(۳, ۳۴)=0.005$, $p<0.001$)، گروه ($F(۳, ۳۰)=0.90$, $p=0.57$) و تعامل گروه و زمان ($F(۱, ۹)=0.08$, $p=0.96$) بر ضربات موفق تکواندو کاران معنی دار بود. همچنین نتایج آزمون تعییی نشان داد بین میانگین ضربات موفق تکواندو کاران گروه CWI و کنترل در مسابقه اول تفاوت معنی داری وجود ندارد ($p=0.69$, BCa 95% CI [-۰/۶۹، ۰/۰]) بعد از مسابقه اول منجر به بهبود معنی دار ضربات موفق تکواندو کاران در مسابقه دوم نیست ($p=0.459$, BCa 95% CI [۰/۰۱، ۰/۰۵] [۰/۸]). بعد از مسابقه دوم منجر به بهبود معنی دار ضربات موفق تکواندو کاران در مسابقه سوم شد ($p=0.001$, BCa 95% CI [۰/۰۱، ۰/۰۳] [۰/۸]). بعد از مسابقه سوم منجر به بهبود معنی دار ضربات موفق CWI تکواندو کاران در مسابقه چهارم شد ($p=0.001$, BCa 95% CI [۰/۰۷، ۰/۰۵] [۰/۷]). (نمودار ۴).

بحث و نتیجه گیری

نتایج مطالعه حاضر نشان می دهد که رقابت شبیه سازی شده منجر به افزایش معنی دار میزان لاکتات خون، شاخص خستگی، ضربان قلب و کاهش ضربات موفق پا شد. در CWI در کل مراحل پژوهش با کاهش لاکتات خون، شاخص خستگی،

1. Time-to-exhaustion (TTE)

2. Delayed-onset muscle soreness

ممکن است با کاهش درک خستگی به ریکاوری بعد از ورزش کمک کند [۲۰]، بنابراین به نظر می‌رسد که CWI می‌تواند با کاهش پاسخ‌های عصبی- عضلانی به کاهش احساس خستگی در تکواندوکاران پس از وله‌های مسابقه تکراری کمک کند. نتایج تحقیق حاضر، نشان داد که در کل مراحل تحقیق، میانگین ضربان قلب گروه CWI به طور معنی‌داری کمتر از گروه کنترل بود. نشان داده شده است که CWI با ضربان قلب اوج کمتر پس از وله‌های شنای سرعت همراه است [۲۷]. در هنگام فعالیت ورزشی افزایش فعالیت سمپاتیک باعث آزاد شدن آدرنالین و نورآدرنالین و در نتیجه افزایش انقباضات میوکاردیال و افزایش ضربان قلب می‌شود. هنگام CWI، با افزایش فشار متوسط شریانی، گیرنده‌های فشاری در سرخرگ‌ها با ارسال فیدبک منفی، باعث کاهش فعالیت سمپاتیک و در نتیجه افزایش قطر عروق، افزایش حجم خون در دسترس عضلات، کاهش فشار خون و کاهش ضربان قلب شده و برگشت به حالت اولیه سیستم عصبی محیطی را بهبود می‌بخشد [۲۸]. همچنین باید توجه داشت که مزایای مربوط به فشار هیدرواستاتیک ناشی از غوطه‌وری در آب بدون افزایش جبرانی ضربان قلب و مصرف انرژی، همان طور که در ریکاوری فعال باشد پایین انتظار می‌رود، منتقل می‌شود [۲۱]. مخالف با یافته‌های مطالعه‌ما، میسو و همکاران اثرات ریکاوری فعال و CWI با پوشیدن لباس نئوپرن پایین تنه را بر عملکرد دوچرخه سواری سرعت تکراری بررسی کردند. آزمودنی‌ها سه تست وینگیت ۳۰ ثانیه‌ای^۱ را اجرا کردند. تفاوت معنی‌داری بین ریکاوری فعال و CWI از نظر مقادیر لاكتات و میزان درک فشار وجود نداشت [۱۲]. نتایج کروگر و همکاران نیز نشان داد که میزان درک فشار در طول دوره مسابقات ۵ روزه هاکی به طور معناداری بالا رفت. تفاوت معنادار بین دو گروه در میزان درک فشار دیده نشد. غوطه‌وری روزانه آب سرد (۵ دقیقه در دمای ۶ درجه سانتی‌گراد غوطه‌وری به جز سر) روزانه بعد از

به سمت بالا و داخل می‌شود و به بازگشت مایع از عضلات به خون کمک می‌کند [۲۰]. حجم خون مرکزی افزایش می‌یابد که به نوبه خود ممکن است شب انتشار را از طریق رقیق شدن خون بهبود بخشد. هنگامی که در ریکاوری از ورزش استفاده می‌شود، انتقال سوبسترا و متاپولیسم مواد زائد ممکن است بهبود یابد، که با دفع سریعتر لاكتات خون پس از غوطه‌وری در آب مشاهده شده است [۲۱]. این مزایا ممکن است پس از ورزش (مانند مسابقات تکراری با تلاش زیاد در شرایط مسابقات) که باعث کاهش شدید ذخایر انرژی عضلات و افزایش متabolیت‌ها می‌شود، مطلوب باشد [۲۰]. نتایج مطالعه ما، نشان داد که میانگین شاخص خستگی گروه CWI به طور معنی‌داری کمتر از گروه کنترل بود که با برخی نتایج مطالعات قبلی همخوان است [۲۲، ۲۳]. در طی CWI پاسخ‌های عصبی- عضلانی کاهش یافته، در نتیجه احساس آرامش عمومی و کاهش میزان خستگی پس از فعالیت ورزشی حاصل می‌شود [۲۴]. همچنین باید در نظر بگیریم که ترکیبی از عوامل فیزیولوژیک و روانشناسی می‌تواند نقش مهمی در ادراک و آگاهی افراد شرکت کننده در پژوهش داشته باشد که در نتیجه به طور بالقوه ریکاوری را تقویت می‌کند [۲۵]. به‌ویژه ممکن است یک مزیت روانی (کاهش احساس خستگی در هنگام CWI) برای ورزشکاران وجود داشته باشد. همچنین باید به تفاوت در ترکیب بدنی مانند چربی بدن و توده بدن، در اثرات فردی پروتکل‌های CWI توجه شود [۲۶]. در تحقیق ما نیز بین شاخص خستگی- گروه غوطه‌وری و کنترل تفاوت اندکی وجود دارد، اما با ادامه فرایند تحقیق، تفاوت بین دو گروه بیشتر شده است، به گونه‌ای که در پایان مسابقه چهارم، کاهش معنی‌دار شاخص خستگی بین دو گروه به بیشترین مقدار رسیده است. یکی دیگر از مزایای بالقوه افزایش فشار هیدرواستاتیک در طول ریکاوری، احساس شناوری گزارش شده است. هنگامی که در آب غوطه‌ور می‌شویم، بدن ما در نتیجه آب جایجا شده، متناسب با عمق غوطه‌وری، یک فشار رو به بالا را تجربه می‌کند. این نیروی خالص رو به بالا بدن را شاداب می‌کند و

1. Wingate Anaerobic Test

در یک دوره ریکاوری کوتاه مدت ممکن است مربوط به کاهش سرعت هدایت عصبی ناشی از سرما و کاهش عملکرد عضلات باشد [۳۲]؛ تأثیری که ممکن است با مدت زمان غوطه‌وری طولانی‌تر تشید شود [۳۳]. علاوه بر این، مهار ضربان قلب ناشی از سرما و افزایش فعالیت پاراسمپاتیک ممکن است پاسخ قلبی (و در نتیجه تحويل اکسیژن) را در شروع تمرین به خطر اندازد [۲۷]. پاروتی و همکاران بیان کردند که این اثرات مضر را می‌توان با زمان غوطه‌وری کوتاه‌تر و گرم کردن مناسب قبل از تلاش‌های شدید بعدی برطرف کرد، در حالی که مزایای ریکاوری پیشنهادی CWI را حفظ می‌کند [۲۷]. محدودیت‌هایی نیز در تحقیق حاضر وجود داشت که از جمله می‌توان به عدم اندازه‌گیری دیگر شاخص‌های مرتبط با خستگی اشاره کرد. همچنین یکی از محدودیت‌های مطالعه حاضر را می‌توان عدم اندازه‌گیری انتقال دهنده‌های عصبی نام برد لذا مطالعه‌ای مشابه با اندازه‌گیری پیام رسان‌های عصبی پیشنهاد می‌شود.

در مجموع، یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که رقابت شبیه‌سازی شده منجر به افزایش معنی‌دار میزان لاکنات خون، شاخص خستگی، ضربان قلب و کاهش ضربات موفق پا شد. CWI در کل مراحل پژوهش با کاهش لاکنات خون، شاخص خستگی، ضربان قلب و افزایش ضربات موفق نسبت به گروه کنترل همراه بود. با توجه به نتایج، به نظر می‌رسد که CWI طی وله‌های مسابقات تکراری می‌تواند به کاهش خستگی و بهبود عملکرد در تکواندوکاران کمک کند. بنابراین توصیه می‌شود تکواندوکاران از این نوع روش ریکاوری بهره ببرند.

تشکر و قدردانی

این تحقیق با تأیید کمیته اخلاق در دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج با شماره IAU.K.REC.1399.037 انجام شد. بدین وسیله از کلیه افرادی که در انجام تحقیق حاضر همکاری داشتند به ویژه آزمودنی‌های تحقیق، صمیمانه تشکر و قدردانی می‌شود.

تمرین میزان درک تلاش را در بازیکنان جوان‌ها کی بهبود نمی‌بخشد [۱۴]. احتمالاً دلایل این تفاوت‌ها را بتوان با توجه به تفاوت در نوع پروتکل تمرینی و مدت زمان CWI و دمای آب و همچنین پروتکل تحقیق و عملکرد مورد ارزیابی، توجیه نمود. نتایج تحقیق حاضر نشان داد که در کل مراحل تحقیق، میانگین ضربات موفق تکواندوکاران گروه CWI به طور معنی‌داری بیشتر از گروه کنترل بود. شواهد مربوط به استفاده از CWI برای بهبود ریکاوری در همان روز محدود است، اما دو مطالعه CWI را برای بهبود ریکاوری قدرت‌توان [۲۹] و عملکرد ۳۰ دقیقه دوچرخه‌سواری [۳۰] گزارش کرده‌اند. در مطالعه پورنوت و همکاران، CWI ۱۵ دقیقه در دمای ۱۰ درجه سانتی‌گراد) برای ریکاوری پس از ورزش در مقایسه با ریکاوری غیرفعال استفاده شد و بهبود بیشتر حداکثر قدرت اولیه عضلانی و پرش ارتفاع یک ساعت بعد از تمرین گزارش شد [۲۹]. در مطالعه ما نیز نتایج حاکی از آن است که CWI در تمام مراحل منجر به بهبود معنی‌دار ضربات موفق تکواندوکاران می‌شود. این نتایج نشان می‌دهد که کاهش دمای بافت‌ها ممکن است عملکرد را در فاصله یک مسابقه تا مسابقه بعدی بهبود بخشد، این یافته مربوط به ورزشکارانی است که باید در یک روز چندین بار تمرین کنند. در مقابل، برخی از تحقیقات در مورد اثربخشی CWI بر عملکرد طی یک روز هیچ اثر مفیدی نشان نداده است. برای مثال، دوین روی تردیمیل تا واماندگی [۲۱]، عملکرد تایم تریل دوچرخه‌سواری با تمام تلاش [۱۲] و قدرت ایزومنتیک [۲۴]. علی‌رغم این پیشنهاد که شواهد پشتیبانی کمی از اثر مفید CWI در ریکاوری هنگامی که مبارزه بعدی در همان روز است، نشان می‌دهد، پشتیبانی زیادی از استفاده از CWI در ریکاوری از ورزش بین ۲۴–۷۲ ساعت پس از یک دوره تمرین اولیه ارائه شده است [۳۰، ۲۹، ۱۳]. برخی از مطالعات اثرات مضر CWI بعد از تمرین را بر انجام تمرینات بی‌هوایی مکرر در مدت ۱ ساعت نشان داده‌اند، از جمله حداکثر عملکرد دوچرخه‌سواری ۳۰ ثانیه‌ای [۳۱] و شناور ۱۰۰ متر [۲۷]. هر دو اثر ناچیز و مضر CWI بر عملکرد مکرر

تعارض منافع

نویسنده‌گان این مقاله هیچ گونه تعارض منافعی نداشتند.

سهیم نویسنده‌گان

در مقاله حاضر همه نویسنده‌گان در ایده و اجرای طرح و نگارش و بازنگری سهیم بوده و همه با تایید نهایی مقاله حاضر، مسئولیت صحبت و دقت مطالب مندرج در آن را می‌پذیرند.

References

- Rozenfeld E. Korea's "Pushing Hands": the story behind the global cultural expansion of Korean Martial Arts. *Asian studies review*. 2021;45(4):576-593. doi:10.1080/10357823.2020.1862051
- Arazi H, Hosseinzadeh Z, Izadi M. Relationship between anthropometric, physiological and physical characteristics with success of female taekwondo athletes. *Turkish journal of sport and exercise*. 2016;18(2):69-75.
- Kim YJ, Cha EJ, Kim SM, Kang KD, Han DH. The effects of taekwondo training on brain connectivity and body intelligence. *Psychiatry investigation*. 2015;12(3):335-340. doi:10.4306/pi.2015.12.3.335
- Minghelli B, Machado L, Capela R. Musculoskeletal injuries in taekwondo athletes: a nationwide study in Portugal. *Revista da Associação Médica Brasileira*. 2020;66:124-132. doi:10.1590/1806-9282.66.2.124
- Lystad R, Graham P, Poulos R. Epidemiology of training injuries in amateur taekwondo athletes: a retrospective cohort study. *Biology of sport*. 2015;32(3):213-218. doi:10.5604/20831862.1150303
- San-Millán I, Brooks GA. Reexamining cancer metabolism: lactate production for carcinogenesis could be the purpose and explanation of the Warburg Effect. *Carcinogenesis*. 2017;38(2):119-133. doi:10.1093/carcin/bgw127
- Taylor N, Caldwell JN, Van den Heuvel A, Patterson MJ. To cool, but not too cool: that is the question--immersion cooling for hyperthermia. *Medicine and science in sports and exercise*. 2008;40(11):1962-1969. doi:10.1249/mss.0b013e31817eee9d
- Bleakley C, McDonough S, Gardner E, Baxter GD, Hopkins JT, Davison GW. Cold-water immersion (cryotherapy) for preventing and treating muscle soreness after exercise. *Cochrane database of systematic reviews*. 2012(2):348. doi:10.1002/14651858.CD008262.pub2
- Malta ES, Dutra YM, Broatch JR, Bishop DJ, Zagatto AM. The effects of regular cold-water immersion use on training-induced changes in strength and endurance performance: a systematic review with meta-analysis. *Sports medicine*. 2021;51(1):161-174. doi:10.1007/s40279-020-01362-0
- Machado AF, Ferreira PH, Micheletti JK, de Almeida AC, Lemes IR, Vanderlei FM, et al. Can water temperature and immersion time influence the effect of cold water immersion on muscle soreness? A systematic review and meta-analysis. *Sports medicine*. 2016;46(4):503-514. doi:10.1007/s40279-015-0431-7
- Petersen AC, Fyfe JJ. Post-exercise cold water immersion effects on physiological adaptations to resistance training and the underlying mechanisms in skeletal muscle: a narrative review. *Frontiers in sports and active living*. 2021;3:1-26. doi:10.3389/fspor.2021.660291
- Missau E, Teixeira AdO, Franco OS, Martins CN, Paulitsch FdS, Peres W, et al. Cold water immersion and inflammatory response after resistance exercises. *Revista Brasileira de Medicina do Esporte*. 2018;24:372-376. doi:10.1590/1517-869220182405182913
- Peiffer JJ, Abbiss CR, Watson G, Nosaka K, Laursen PB. Effect of cold water immersion on repeated 1-km cycling performance in the heat. *Journal of science and medicine in sport*. 2010;13(1):112-116. doi:10.1016/j.jssams.2008.08.003
- Krueger M, Costello JT, Stenzel M, Mester J, Wahl P. The physiological effects of daily cold-water immersion on 5-day tournament performance in international standard youth field-hockey players. *European journal of applied physiology*. 2020;120(1):295-305. doi:10.1007/s00421-019-04274-8
- Broatch JR, Petersen A, Bishop DJ. Postexercise cold water immersion benefits are not greater than the placebo effect. *Medicine & science in sports & exercise*. 2014;46(11):2139-2147. doi:10.1249/MSS.0000000000000348
- Rowsell GJ, Coutts AJ, Reaburn P, Hill-Haas S. Effects of cold-water immersion on physical performance between successive matches in high-performance junior male soccer players. *Journal of sports sciences*. 2009;27(6):565-573. doi:10.1080/02640410802603855
- Rahmani A, Validi A, Azad A. The effect of cold water immersion on exhaustion time, serum levels of lactate and electrolyte indices of untrained men following an exhaustive exercise in the heat conditions. *Journal of sport biosciences*. 2021;13(2):195-212. [Persian] doi:10.22059/JSB.2021.311971.1439

18. Kusuma MNH, Syafei M, Saryono S, Qohhar W. Pengaruh cold water immersion terhadap laktat, nyeri otot, fleksibilitas dan tingkat stres pasca latihan intensitas sub maksimal. *Jurnal Keolahragaan*. 2020;8(1):77-87. doi:[10.21831/jk.v8i1.30573](https://doi.org/10.21831/jk.v8i1.30573)
19. Adamczyk JG, Krasowska I, Boguszewski D, Reaburn P. The use of thermal imaging to assess the effectiveness of ice massage and cold-water immersion as methods for supporting post-exercise recovery. *Journal of thermal biology*. 2016;60:20-25. doi:[10.1016/j.jtherbio.2016.05.006](https://doi.org/10.1016/j.jtherbio.2016.05.006)
20. Wilcock IM, Cronin JB, Hing WA. Physiological response to water immersion. *Sports medicine*. 2006;36(9):747-765. doi:[10.2165/00007256-200636090-00003](https://doi.org/10.2165/00007256-200636090-00003)
21. Coffey V, Leveritt M, Gill N. Effect of recovery modality on 4-hour repeated treadmill running performance and changes in physiological variables. *Journal of science and medicine in sport*. 2004;7(1):1-10. doi:[10.1016/S1440-2440\(04\)80038-0](https://doi.org/10.1016/S1440-2440(04)80038-0)
22. Abaïdia A-E, Lamblin J, Delecroix B, Leduc C, McCall A, Nédélec M, et al. Recovery from exercise-induced muscle damage: cold-water immersion versus whole-body cryotherapy. *International journal of sports physiology and performance*. 2017;12(3):402-409. doi:[10.1123/ijsspp.2016-0186](https://doi.org/10.1123/ijsspp.2016-0186)
23. Seco-Calvo J, Mielgo-Ayuso J, Calvo-Lobo C, Córdova A. Cold water immersion as a strategy for muscle recovery in professional basketball players during the competitive season. *Journal of sport rehabilitation*. 2020;29(3):301-309. doi:[10.1123/jsr.2018-0301](https://doi.org/10.1123/jsr.2018-0301)
24. Peiffer JJ, Abbiss CR, Watson G, Nosaka K, Laursen PB. Effect of cold-water immersion duration on body temperature and muscle function. *Journal of sports sciences*. 2009;27(10):987-993. doi:[10.1080/02640410903207424](https://doi.org/10.1080/02640410903207424)
25. Cook CJ, Beaven CM. Individual perception of recovery is related to subsequent sprint performance. *British journal of sports medicine*. 2013;47(11):705-709. doi:[10.1136/bjsports-2012-091647](https://doi.org/10.1136/bjsports-2012-091647)
26. Stephens JM, Halson SL, Miller J, Slater GJ, Chapman DW, Askew CD. Effect of body composition on physiological responses to cold water. *International journal of sports physiology and performance*. 2013;13(3):382-389. doi:[10.1123/ijsspp.2017-0083](https://doi.org/10.1123/ijsspp.2017-0083)
27. Parouty J, Al Haddad H, Quod M, Lepréte PM, Ahmadi S, Buchheit M. Effect of cold water immersion on 100-m sprint performance in well-trained swimmers. *European journal of applied physiology*. 2010;109(3):483-490. doi:[10.1007/s00421-010-1381-2](https://doi.org/10.1007/s00421-010-1381-2)
28. Morton RH. Contrast water immersion hastens plasma lactate decrease after intense anaerobic exercise. *Journal of science and medicine in sport*. 2007;10(6):467-470. doi:[10.1016/j.jsams.2006.09.004](https://doi.org/10.1016/j.jsams.2006.09.004)
29. Pournot H, Bieuzen F, Duffield R, Lepretre P-M, Cozzolino C, Hausswirth C. Short term effects of various water immersions on recovery from exhaustive intermittent exercise. *European journal of applied physiology*. 2011;111(7):1287-1295. doi:[10.1007/s00421-010-1754-6](https://doi.org/10.1007/s00421-010-1754-6)
30. Vaile J, Halson S, Gill N, Dawson B. Effect of cold water immersion on repeat cycling performance and thermoregulation in the heat. *Journal of sports sciences*. 2008;26(5):431-440. doi:[10.1080/02640410701567425](https://doi.org/10.1080/02640410701567425)
31. Crowe M, O'connor D, Rudd D. Cold water recovery reduces anaerobic performance. *International journal of sports medicine*. 2007;28(12):994-998. doi:[10.1055/s-2007-965118](https://doi.org/10.1055/s-2007-965118)
32. Algafty AA, George KP. The effect of cryotherapy on nerve conduction velocity, pain threshold and pain tolerance. *British journal of sports medicine*. 2007;41(6):365-369. doi:[10.1136/bjsm.2006.031237](https://doi.org/10.1136/bjsm.2006.031237)
33. Coulange M, Hug F, Kipson N, Robinet C, Desruelle AV, Melin B, et al. Consequences of prolonged total body immersion in cold water on muscle performance and EMG activity. *Pflügers Archiv*. 2006;452(1):91-101. doi:[10.1007/s00424-005-0013-x](https://doi.org/10.1007/s00424-005-0013-x)